

dvorane, toda sultan je vstal pač s svojega prestola, ter hotel oditi, toda takoj se je premislil, vsedel se zopet, ter dal ukaz, da zaigra godba, in navzočemu duhovniku pa je zaukazal izmoliti na glas kratko molitev, na kar so se tudi navzoči pomirili, in avdijenca se je nadaljevala.

— **Duhovnik, ki vrši svoj poklic v petih državah.** Jako zanimiv slučaj pripovedujejo nemški listi: Duhovnik v saksonski vasi Niebra ob jednem pridiguje vernim v vasi Hilbersdorf, katero prebivalstvo spada deloma pod vojvodino altenbuško deloma pod kneževino Renos. Dalje hodi opravljati službo v dve drugi vasi v kneževini Reuss; potem pridiguje v vajmorski vasi Russdorf in oskrbuje vikarjat v meiningski vasi Moren. Tako deluje ta duhovnik v peterih nemških državah. Je pač pomanjkanje duhovščine ondi!

— **Kronanje kralja Edvarda VII.** Kronanje kralja Edvarda VII. se vrši 20. julija t. l. Pri teh svečanostih bo zastopal našega cesarja nadvojvoda Fran Ferdinand.

— **Različne lastnosti.** Šaljivec, ki je imel voljo in priliko opazovati dobre in slabe lastnosti, ki jih ima vsakdo, našteva v nekem listu nekatere tistih, katere razločujejo moške od ženskih. In tako pravi: 1. Mož ne bode nikdar zabijal žeblja v steno, brez da bi si poiskal kladivo, katero potrebuje, ženi pa služi v ta namen tudi kamen, ali kar jej pride ravno v roke. 2. Mož ne bode odpiral zapečatene buteljke brez za to pripravljenega svedra, žena pa ga izlušči z nožem, škarjami, če ne gre, porine zamašek v steklenico, ker nji je edino do tega, da dobi, kar je notri. 3. Mož rabi britev edino za briti se, žena pa reže svinčike ali kurja očesa z njo, ne meneč se za to, da se mož jezi potem, ako najde svoje orodje vse skrhanlo in obrabljeno. 4. Mož, ko je napisal pismo, odda ga brez, da bi kaj dalje mislil, žena pa ga obrača na desno in levo, predno ga vrže v nabiralnik. Žena, ako se jej pokvari kak drag spomin, hrani ostanke še dolgo in zvesto, mož pa navadno brez premisleka vrže preč, kar po njegovem mnenju ni več za rabo. 5. Kadar žena čita kako knjigo, pogleda navadno najprvo na zadnje strani, iste za to, da vé za konec prej, nego za začetek, mož pa jo čita pazno od začetka do konca. 6. Pismo, katerega piše mož, konča s podpisom še vedno kak dostavek.

— **Japonska miš.** Na Japonskem se nahaja jako čudna vrsta miši. Ta miš je bela in črnopeasta, ki se med hojo s silovito hitrostjo suče in pleše, pri tem pa v jednomer dviga glavo in voha po zraku. Vzrok temu je, ker razraščeni ušesni organ, vsled česar se ne more orientirati o položaju, zato se kakor zmotena vrti okoli sebe in tako beži dalje jednakokakor človek, ki je bolan na ušesnem organizmu.

— **Kako pregnati zobobol.** V neki vasi v južni Kaliforniji zdravijo na čuden način zobobol. O tem pripoveduje nek novojorški advokat mično dogodbico, ki se je njemu pripetila. — „Imel sem“, pripoveduje „opravilo v zadvi neke dedčine, in to me je napotilo v dotično vas. Že prvo jutro mojega bivanja sem imel nesrečo. Iz spanja me namreč zbudi strašen zobobol. Planem po konci in dirjam po vasi, da mi kdo pove za kakega zobozdravnika, a zamam: takoga čudotvornika ti ubogi vaščani niso imeli. V svojem obupu planem v neko prodajalno in zahtevam, da mi dajo kaj proti zobobolu in naj stane kolikor hoče. Prodajalničar zmigne z ramami, da ima pač to in ono, kar sem zahteval, toda od tega zobobol ne bode odnehal. Ponujal sem mu 5 dolarjev, ako me reši zobobola. Na to mi veli, naj grem ž njim na dvorišče, blapcu pa zaukaže, naj prinese kladivce in žeblje. Prestrašen hočem kar zbežati, a mož me potolaži ter pravi: „Ne bojte se, niti ne dotaknem se Vas s kladivom ali žebljem“. Nato se približa debelemu kolu, v katerem je bilo zabitih gotovo že kakih tisoč žebljev in zapiše na kol s kredo Č H E (bol). Vse to se mi je zdelo zelo čudno, a mož mi veli, da naj ga ojstro gledam in nič drugega ne mislim. Na to jame zabijati

žebanje jednega poleg drugega v kol tako dolgo, da je bila črka „A“ popolnoma pokrita z žeblji. Smejoč se ozre proti meni, ki sem ga hudo gledal, kaj najbolj je bilo mogoče, pa praša, če mi kaj odleglo. „Vraga mi je odleglo“! odvrnem jezno (v resnici pa mi je bilo nekoliko bolje). Nato je mož dalje zabijal in jaz sem ga hudo gledal in nič drugega mislil. Ko sta bili z žeblji zakriti črki „C“ in „H“, čutil sem, da zobobol čudovito odnehuje, ter da sem nanj skoro popolnoma pozabil. Čudotvornik pa je zabijal še dalje, dokler ni bila pokrita zadnja črka „E“. A precej časa pred zadnjim žebljem nisem čutil nobene bolečine več ter sem moral to priznati pol začuden, pol osramoten čudotvorniku. Originalen zobozdravnik mi je nato dejal, da na ta način že dolgo let zdravi zobobol“. — Naj si bode že temu kakor hoče, faktum pa je, in to je znano, da je zobobol izmed vseh bolezni in bolečin najpristopnejši zdravljenju po „pozabljenju“ t. j. po vztrajnem prenosu poznosti od bolečine na kaj drugega, kar je sicer že znano, le da ljudje ne uporabljajo tega „sredstva“ tako kakor bi bilo dobro. Originalen in posnemanja vreden je le način, kako je zdravil zobobol kalifornški zobozdravnik.

Loterijske srečke

V Brnu dne 1. maja t. l.: 39, 60, 18, 61, 27.

Na Dunaji dne 27. aprila t. l.: 89, 85, 25, 41, 76.

V Gradci dne 27. aprila t. l.: 11, 20, 4, 42, 65.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 3. maja 1901. Pšenica K 8.30 h, rž K 7.— h, ječmen K 7.— h, oves K 6.80 h, ajda 6.30 h, proso K 7.— h, turščica K 6.40 h, do K 6.60 h, fižol K 9.— h Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme Ludwig Oesterreicher,
Deutsche Gasse 8 Budapest.
(7—10)